

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/6/2020
Identifikačné číslo spisu:	6115894891
Dátum vydania rozhodnutia:	27.04.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Halušková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:6115894891.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Bajánkovej a členov senátu JUDr. Jozefa Kolcuna, PhD. a JUDr. Jany Haluškovej, v spore žalobcu Crow Arena s. r. o., so sídlom Vódarenská 6/646, 040 01 Košice, IČO: 46 166 475, zastúpeného Advokátska kancelária NIŽNÍK & Partners, s. r. o., so sídlom Žižkova 4E, 040 01 Košice, IČO: 47 244 488, proti žalovanému MarS MS, s. r. o., so sídlom Floriánska 33, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 53 132 874, zastúpenému Pančišinová & Partners s. r. o., Rázusová 49, 040 01 Košice, IČO: 52 772 497, o zrušení rozhodcovského rozsudku, vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 63Cr/4/2015, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31. januára 2019 sp. zn. 41CoR/15/2018 takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a.

Žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej iba „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 21. mája 2018 zamietol včas podanú žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku č. SR146/2016, vydaného Stálym rozhodcovským súdom v Banskej Bystrici dňa 15.06.2015 a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania 100 % voči žalobcovi. Urobil tak po zistení, že dôvody uvádzané žalobcom nespádajú pod dôvody uvedené v § 40 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. K tvrdeniu žalobcu o existencii dôvodu pre zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. a/ bod 3, ktorý mal spočívať v porušení povinnosti rozhodcovského súdu skúmať po podaní žaloby ex offo procesné podmienky, a teda i platnosť rozhodcovskej doložky, ktorá podľa tvrdenia žalobcu zanikla splnením záväzkov zo zmluvy o dielo č. 2/2012, preto rozhodcovský súd nemal právomoc rozhodovať vo veci samej a v súlade s ust. § 21 zákona o rozhodcovskom konaní mal uznesením konanie zastaviť súd prvej inštancie uviedol, že žalobca tieto skutočnosti uvádzal len v žalobe, neuviedol ich v rámci rozhodcovského konania v súlade s § 21 zákona o rozhodcovskom konaní. Poukázal na to, že dôvodová správa k zák. č. 336/2014 Z. z., ktorým bol novelizovaný zákon o rozhodcovskom konaní, vykladá doplnenie ust. § 3 ods. 2 zákona len legislatívnym spresnením nástupníctva strán rozhodcovskej zmluvy

i v spojitosti s postúpením práv alebo povinností zo zmluvy obsahujúcej rozhodcovskú doložku. Nakoľko sa rozhodcovská zmluva vzťahuje aj na právnych nástupcov strán, a to aj v prípade postúpenia práv alebo povinností alebo inej zmeny veriteľa mal okresný súd za to, že rozhodcovský súd po prijatí žaloby od MarS BB, s. r. o. voči Crow Arena s. r. o. postupoval v súlade s rokovacím poriadkom súdu, v súlade so zákonom o rozhodcovskom konaní a v súlade s ustanoveniami všeobecného predpisu o konaní pred súdmi, ak niektorá otázka postupu konania nemohla byť riešená podľa zákona o rozhodcovskom konaní. Žalobca (v rozhodcovskom konaní žalovaný) nenamietal aktívnu legitímáciu spoločnosti MarS BB, s. r. o. Nemecká podať žalobu a nenamietal ani právomoc rozhodcovského súdu v spojitosti s tvrdým zánikom pohľadávky. O trovách konania rozhodol okresný súd v zmysle § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“ a žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech, priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací (ďalej iba „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) rozsudkom zo dňa 31. januára 2019 sp. zn. 41CoR/15/2018 rozsudok okresného súdu ako vecne správny s poukazom na § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil a žalovanému voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania. Odvolací súd s odkazom na § 54b ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej aj „ZoRK“) v platnom znení aplikoval jeho ustanovenia § 3 ods. 2, § 21 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 40 ods. 1 písm. a/ body 3, 4, ods. 4.

2.1. Odvolací súd poukázal na to, že žalobca ako objednávateľ uzavrel so spoločnosťou PB progressist, s. r. o. ako zhotoviteľom zmluvu o dielo č. 2/2012, v čl. XI. bode 11.2 ktorej si dohodli, že všetky spory, ktoré medzi nimi vzniknú z právnych vzťahov vzniknutých na základe tejto zmluvy alebo súvisiace s touto zmluvou, predložia na rozhodnutie v rozhodcovskom konaní Stálemu rozhodcovskému súdu v Banskej Bystrici. Dodatkom č. 1 a 2 sa čl. XI. bod 11.2 ohľadne rozhodcovskej doložky nemenil.

2.2. Žalovaný, v tom čase označený obchodným menom MarS BB, s. r. o. Nemecká uzatvoril ako veriteľ s dlžníkom PB progressist, s. r. o. ako zmluvu o zabezpečovacom postúpení pohľadávok podľa § 554 Občianskeho zákonníka, podľa ktorej evidoval veriteľ voči dlžníkovi ku dňu uzavretia zmluvy pohľadávky v sume 338.438,49 eur ako zabezpečené pohľadávky a pohľadávky v sume 314.292,37 eur ako pohľadávky postupované na zabezpečenie v súlade s čl. 2 zmluvy. Strany sa dohodli, že od momentu podpísania tejto zmluvy prechádzajú všetky práva spojené s pohľadávkami postupovanými na zabezpečenie na veriteľa. Podľa čl. 2.6 zmluvy zabezpečovacie postúpenie zaniká v celom rozsahu v prípade, ak dlžník splatí zabezpečené pohľadávky najneskôr v termíne do 01.12.2014; v rozsahu, v akom dôjde k splneniu zabezpečených pohľadávok, nadobudne dlžník späť svoje pôvodné práva k pohľadávkam alebo k ich časti. Podľa čl. 3 bolo povinnosťou dlžníka písomne upovedomiť žalobcu o obsahu tejto zmluvy najneskôr dňom márneho uplynutia termínu zaplatenia zabezpečených pohľadávok - 01.12.2014. V čl. 3.4 zmluvy sa dlžník zaviazal nepreviesť, nepostúpiť, nezaťažiť, nezapočítať voči pohľadávkam tretích osôb, nedať súhlas k započítaniu, iným spôsobom nenakladať s pohľadávkami postupovanými na zabezpečenie bez predchádzajúceho písomného súhlasu veriteľa, a to až do úplného splnenia zabezpečovaných pohľadávok, resp. do zániku zabezpečovacieho postúpenia podľa tejto zmluvy. Podľa čl. 4.1 zmluvy v prípade, ak si dlžník nesplní záväzok splatiť zabezpečené pohľadávky v termíne uvedenom v bode 2.6, prechádzajú postúpené pohľadávky na veriteľa a veriteľ je oprávnený vymáhať pohľadávky postúpené na zabezpečenie vo svojom mene a na svoj účet, prípadne ich postúpiť inej osobe. V čl. 4.3 zmluvy dlžník vyhlásil, že pohľadávky postúpené na zabezpečenie v čase ich postúpenia existujú a sú spôsobilé byť predmetom postúpenia a v čl. 4.4 dlžník vyhlásil, že voči Crow Arena s. r. o., nemá žiadne neuhradené záväzky a pohľadávky postúpené na zabezpečenie sú splatné a v plnom rozsahu uhraditeľné voči Crow Arena s. r. o. Dlžník nebol podľa zmluvy oprávnený uskutočňovať akékoľvek započítania, prípadne k nim dávať súhlas, potom správne nemohol na túto námietku žalobcu ohľadne zániku jeho záväzku súd prihliadnuť.

2.3. K námietke žalobcu ohľadne nedostatku aktívnej legitímácie žalovaného na podanie žaloby v rozhodcovskom konaní, keď až novela zákona č. 244/2002 Z. z. doplnila do odseku 2 § 3, pričom žalovaný ako žalobca v rozhodcovskom konaní podal žalobu dňa 23.12.2014, teda pred účinnosťou novely, odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie poukázal na dôvodovú správu k zák. č. 336/2014 Z. z., podľa ktorej dochádza k legislatívnemu spresneniu nástupníctva strán rozhodcovskej zmluvy, vrátane potvrdenia skutočnosti, že s postúpením práv alebo povinností zo zmluvy obsahujúcej

rozhodcovskú doložku dochádza aj k zmene strán rozhodcovskej zmluvy. Ak teda v zákone účinnom do 31.12.2014 bolo uvedené, že rozhodcovská zmluva zaväzuje aj právnych nástupcov strán, potom doplnenie tohto ustanovenia o vetu „to platí aj v prípadoch postúpenia práv alebo povinností alebo inej zmeny v osobe veriteľa alebo dlžníka vo vzťahu, na ktorý sa vzťahuje rozhodcovská zmluva“ je len spresnením nástupníctva strán rozhodcovskej zmluvy. Zmluva o dielo č. 2/2012 v bode 11.2 obsahovala rozhodcovskú doložku, ktorá sa vzťahovala aj na vzťahy súvisiace s touto zmluvou a podľa zmluvy o zabezpečovacom prevode pohľadávok bol žalovaný v prípade nesplnenia záväzku spoločnosťou PB progressist, s. r. o. do 01.12.2014 oprávnený vymáhať pohľadávky postúpené na zabezpečenie vo svojom mene a na svoj účet, prípadne ich postúpiť inej osobe. Z toho vyplýva, že žalovaný ako žalobca mal v rozhodcovskom konaní aj do 31.12.2014 aktívnu legitimáciu na podanie žaloby na rozhodcovskom súde, a to aj s poukazom na ust. § 54b ods. 1 ZoRK, na ktoré poukazoval žalobca - ustanovenia tohto zákona sa použijú aj na konania začaté pred 01.januárom 2015.

2.4. Odvolací súd poukázal na to, že ak sa účastník rozhodcovského konania domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. a/, podľa odseku 4 citovaného ustanovenia ZoRK na dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. a/ súd neprihliadne, ak ich účastník nenamietal v konaní pred rozhodcovským súdom v lehote na to ustanovenej, inak bez zbytočného odkladu. Žalobca sa zrušenia rozhodcovského rozsudku domáha z dôvodu naplnenia predpokladov podľa ust. § 40 ods. 1 písm. a/ bod 3 a 4 ZoRK, s čím je spojená povinnosť namietat tieto skutočnosti v konaní pred rozhodcovským súdom. Žalobca nepreukázal, že v konaní pred rozhodcovským súdom namietal, že žalovaný v čase podania žaloby na Stály rozhodcovský súd dňa 23.12.2014 nebol zmluvnou stranou rozhodcovskej doložky. Takáto povinnosť mu ale vyplývala z § 21 ods. 2 ZoRK, podľa ktorého ak chcel uplatniť námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, mohol tak urobiť v rozhodcovskom konaní najneskôr pri prvom úkone vo veci samej a rozhodcovský súd by o námietke rozhodol rozhodcovským uznesením (§ 21 ods. 4 ZoRK). V žalobnej odpovedi zo dňa 09.04.2015 adresovanej Stálemu rozhodcovskému súdu v Banskej Bystrici k sp. zn. SR 146/2014 žalobca namietal len to, že žalobcom (žalovaným v tomto súdnom konaní) uplatnený nárok v čase podania žaloby už zanikol z dôvodu jeho riadneho uhradenia pôvodnému veriteľovi PB progressist, s. r. o. Nenamietal však procesnú legitimáciu žalobcu, ani neexistenciu rozhodcovskej doložky uzavretej v Zmluve č. 2/2012.

2.5. Žalobca v odvolaní tvrdil, že má za to, že nebola daná právomoc Stáleho rozhodcovského súdu, čo zakladá dôvod zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. a/ bod 3 ZoRK a súd na dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa ods. 1 písm. a/ (pod ktorý patrí aj bod 3, 4) neprihliadne, ak ich účastník nenamietal v konaní pred rozhodcovským súdom. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že bolo povinnosťou rozhodcovského súdu skúmať, či žalovaný (v konaní pred rozhodcovským súdom v postavení žalobcu) bol zmluvnou stranou zmluvy o dielo, a tým aj rozhodcovskej doložky, a teda či bol aktívne legitimovaný na podanie žaloby na rozhodcovský súd. Z rozhodcovského rozsudku vyplýva, že rozhodcovský súd sa právomocou prejednať vec zaoberal a uviedol, že jeho právomoc prejednať vec vyplýva z čl. XI. zmluvy o dielo č. 2/2012 s odkazom na zmluvu o zabezpečovacom postúpení pohľadávok zo dňa 01.08.2013.

2.5.1. V súvislosti s povinnosťou účastníka konania v rozhodcovskom konaní uplatniť námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy v súlade s ust. § 21 ods. ZoRK najneskôr pri prvom úkone vo veci samej, prípadne najneskôr vtedy, keď sa počas rozhodcovského konania o tejto otázke dozvie, odvolací súd poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MOBdo/5/2013 z 29. mája 2014, ktorý okrem iného uviedol, že „pokiaľ účastník rozhodcovského konania námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy pri prvom úkone v rozhodcovskom konaní vo veci samej neuplatnil, tak zrušenie rozhodcovského rozsudku z dôvodu námietky - nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neplatnosť alebo neexistenciu rozhodcovskej zmluvy na príslušnom všeobecnom súde s odkazom na ust. § 40 ods. 1 písm. c/ zákona č. 244/2002 Z. z. už úspešne uplatňovať nemôže“.

2.6. K žalobcom tvrdenému zániku uplatneného nároku odvolací súd poukázal na zmluvu o zabezpečovacom postúpení pohľadávok uzavretú medzi MarS BB, s. r. o. Nemecká a PB progressist, s. r. o. Košice dňa 01.08.2013 a skutočnosť, že žalobca tvrdenie o zániku jeho záväzku v čase konania pred rozhodcovským súdom z dôvodu jeho riadneho uhradenia pôvodnému veriteľovi, teda spoločnosti

PB progressist, s. r. o. preukazoval dohodami o vzájomnom započítaní pohľadávok a čestným vyhlásením spoločnosti PB progressist, s. r. o. zo dňa 21.04.2017 (ďalej aj „čestné vyhlásenie“). Vzhľadom na dohodu o zabezpečovacom postúpení pohľadávok neobstoja tvrdenia spoločnosti PB progressist, s. r. o. v čestnom vyhlásení datovanom takmer štyri roky po uzavretí zmluvy o zabezpečovacom postúpení pohľadávok, v ktorom spoločnosť PB progressist, s. r. o. uviedla, že neeviduje voči spoločnosti Crow Arena s. r. o. žiadne pohľadávky a zároveň v ňom rozpisuje kedy-ktorá faktúra a v akej sume bola uhradená, prípadne zanikla na základe započítania, lebo v čl. 3.4 zmluvy o zabezpečovacom postúpení pohľadávok sa dlžník zaviazal nepreviesť, nepostúpiť, nezaťažiť, nezapočítať voči pohľadávkam tretích osôb, nedať súhlas k započítaniu ani iným spôsobom nenakladať s pohľadávkami postupovanými na zabezpečenie bez predchádzajúceho písomného súhlasu veriteľa (žalovaného v tomto konaní), a to až do úplného splnenia zabezpečených pohľadávok, resp. do zániku zabezpečovacieho postúpenia podľa tejto zmluvy. Dlžník mal splniť svoj záväzok v termíne do 01.12.2014, kedy by zabezpečovacie postúpenie zaniklo v celom rozsahu. Keďže si dlžník svoj záväzok nesplnil, podľa čl. 4.1 zmluvy bol žalovaný ako veriteľ oprávnený vymáhať pohľadávky vo svojom mene a na svoj účet. Potom akékoľvek čestné vyhlásenie učinené takmer po štyroch rokoch od uzavretia zmluvy o zabezpečovacom postúpení pohľadávok nemohlo mať podľa odvolacieho súdu žiadne právne účinky, na základe ktorých by mohol žalobca (žalovaný v rozhodcovskom konaní) tvrdiť, že nárok uplatnený v rozhodcovskom konaní zanikol z dôvodu jeho riadneho uhradenia žalobcom pôvodnému veriteľovi.

2.6.1. K tvrdeniu konateľa spoločnosti PB progressist, s. r. o. G. R. v bode 3 čestného vyhlásenia zo dňa 21.04.2017, že zmluva o zabezpečovacom postúpení pohľadávok bola uzatvorená 01.08.2013 konateľkou spoločnosti PB progressist, s. r. o. E. A. bez upovedomenia a súhlasu väčšinového spoločníka spoločnosti PB progressist, s. r. o. G. R., odvolací súd poukázal na výpis z obchodného registra spoločnosti PB progressist, s. r. o., podľa ktorého v čase uzavretia zmluvy o zabezpečovacom postúpení pohľadávok bola konateľkou spoločnosti E. A., ktorá konala za spoločnosť spôsobom uvedeným v obchodnom registri, keď za spoločnosť koná konateľ. Písomnosti, ktoré zakladajú práva a povinnosti spoločnosti podpisuje konateľ sám tak, že k písanému a tlačnému obchodnému menu spoločnosti pripojí svoj vlastnoručný podpis. Potom je tvrdenie konateľa G. R. o konaní E. A. bez upovedomenia a súhlasu väčšinového spoločníka právne irelevantné.

2.7. Odvolací súd uzavrel, že nezistil a žalobca nepreukázal dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa ust. § 40 ods. 1 písm. a/ bod 3, 4 ZoRK. Odvolacie námietky žalobcu neboli dôvodné, boli vyvrátené už v konaní pred súdom prvej inštancie, ktorého rozsudok je zdôvodnený. Súd prvej inštancie správne aplikoval platnú právnu úpravu, vysporiadal sa so všetkými aspektmi zisteného skutkového stavu a podrobne, logicky, presvedčivo a právne správne svoje rozhodnutie odôvodnil.

2.8. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovaný, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia podľa ust. § 262 ods. 2 CSP.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie tvrdiac existenciu dovolacích dôvodov cit.: „podľa § 432 CSP“. Žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) namietal nesprávne právne posúdenie sporu spočívajúce v tom, že odvolací súd konštatoval, že nie sú dané dôvody na podanie žaloby podľa § 40 ods. 1 písm. a/, ods. 3, 4 ZoRK. Zopakoval, že Stály rozhodcovský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „rozhodcovský súd“) mal v zmysle čl. XV. ods. 2 svojho Rokovacieho poriadku Stáleho rozhodcovského súdu v Banskej Bystrici povinnosť ex offio (bez námietky procesnej strany) posúdiť procesné podmienky rozhodcovského konania vedeného pod sp. zn. SR146/2014 vrátane legitímácie účastníkov rozhodcovského konania. Rokovací poriadok Stáleho rozhodcovského súdu v Banskej Bystrici má v zmysle čl. XXV. ods. 2 prednosť pred zákonom o rozhodcovskom konaní. Názor odvolacieho súdu, že žalobca nenamietal v rozhodcovskom konaní procesnú legitímáciu žalobcu ani neexistenciu rozhodcovskej doložky v zmysle § 21 ods. 2 ZoRK preto nie je správny. V odvolaní v súdnom konaní žalobca nesprávne posúdenie procesných podmienok rozhodcovským súdom namietal. Po riadnom posúdení legitímácie žalovaného v procesnej pozícii žalobcu v rozhodcovskom konaní musel rozhodcovský súd dospieť k potrebe zastavenia konania v súlade s § 30 ods. 1 ZoRK, pretože žaloba zo dňa 15.12.2014 neobsahuje náležitosti podľa § 18 ods. 1 ZoRK, teda nie je v nej uvedená aktívne

legitimovaná osoba. Žalovaný nikdy nebol zmluvnou stranou zmluvy o dielo č. 2/2012 zo dňa 15.03.2012 v znení jej dodatkov č. 1 a 2, nie je a nebol právnym nástupcom spoločnosti Progressist, s. r. o. Odvolací súd podľa dovolateľa nesprávne právne posúdil aj legislatívne zmeny ZoRK, keď sa stotožnil s dôvodovou správou k zák. č. 336/2014 Z. z. Dovolateľ poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12CoE/37/2016, podľa ktorého sa ust. § 3 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z. z. nevzťahuje na univerzálnu sukcesiu, ale vzťahuje sa na sukcesiu singulárnu, ktorou je aj postúpenie pohľadávky. Žalobca tiež tvrdil, že nárok uplatnený v rozhodcovskom konaní zanikol z dôvodu jeho uhradenia žalobcom pôvodnému veriteľovi dňa 30.01.2015, kedy zanikla aj rozhodcovská doložka. Rozhodcovský súd mal podľa § 21 ods. 1 ZoRK zastaviť rozhodcovské konanie pre nedostatok svojej právomoci, ktorú mal skúmať ex offio. Odvolací súd pri posudzovaní námietky nedostatku právomoci rozhodcovského súdu nezohľadnil čl. XV. ods. 2 Rokovacieho poriadku Stáleho rozhodcovského súdu v Banskej Bystrici. Rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 3MOBdo/5/2013 nie je podľa dovolateľa možné aplikovať pre rozdielnosť právnej úpravy rokovacieho poriadku a § 21 ods. 2 ZoRK. Dovolateľ zhrnul, že odvolací súd mal dospieť k záveru, že nebola daná právomoc rozhodcovského súdu na konanie a žalobca (Mars BB s. r. o.) nebol na podanie žaloby na rozhodcovský súd aktívne legitimovaný.

4. Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

5. Na návrh žalobcu uznesením zo dňa 11. apríla 2022 Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na § 80 ods. 1 až 3 CSP rozhodol o zmene strany sporu na strane žalovaného tak, že do konania na miesto žalovaného MarS KE s. r. o., so sídlom SNP 26, 976 97 Nemecká, IČO: 46 523 863 vstupuje MarS MS s. r. o., so sídlom Floriánska 33, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 53 132 874.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP; ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podala v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania. Bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je vzhľadom na uplatnený dovolací dôvod prípustné (§ 420 písm. f/ CSP), avšak nie je dôvodné.

7. Žalobca v dovolaní tvrdil, že namieta nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom, čo je dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolateľ ale dovolanie v tomto smere nezdôvodnil tak, ako káže § 432 ods. 2 CSP (dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia). V súvislosti s vymedzením právnej otázky, od vyriešenia ktorej malo závisieť rozhodnutie odvolacieho súdu, dovolateľ iba uviedol, že „súd druhej inštancie nesprávne právne posúdil predmetnú právnu vec, keď svojím rozhodnutím konštatoval, že nie sú dané dôvody na podanie žaloby podľa § 40 ods. 1 písm. a) bod 3, 4 ZoRK“. (Procesnou povinnosťou dovolateľa je ale v dovolaní vysvetliť, o ktorú z možností uvedených v ustanoveniach v § 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP ide, teda z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania (porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/206/2017, 1Cdo/203/2016, 3Cdo/235/2016, 4Cdo/89/2017, 7Cdo/20/2017, 8Cdo/186/2016).

8. Dovolací súd však v súlade s nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 15/2021 z 25. mája 2021 pri skúmaní, či dovolateľ dostatočne vymedzil dovolací dôvod, posudzoval text dovolania autenticky ako celok (pozri aj rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 336/2019, I. ÚS 115/2020) a vychádzajúc z obsahu dovolania v zmysle § 124 CSP dospel k záveru, že dovolateľ namietal tzv. vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP. Dovolateľ totiž (okrem prejavu nespokojnosti s rozhodnutiami súdov nižších inštancií a polemiky s ich závermi) namietal nedostatočné odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu ako aj nedostatočne zistený skutkový stav veci majúci svoj základ v nesprávnom hodnotení dôkazov.

9. Z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP vyplýva, že dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 CSP).

10. Hlavnými znakmi charakterizujúcimi procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f/ CSP sú a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov a rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03). Porušením práva na spravodlivý proces je nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca. Ide napr. o porušenie práva na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, práva vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, práva na zastúpenie zvoleným zástupcom, práva na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

11. Dokazovanie je časť občianskeho súdneho konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky, potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03). V dokazovaní sa súd obmedzuje len na zisťovanie skutkových poznatkov (poznatkov o skutkových okolnostiach, ktoré zakladajú a odôvodňujú prejednávaný nárok). Súd v občianskom súdnom konaní nie je viazaný návrhmi strán sporu na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhov na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (viď § 185 ods. 1 CSP), a nie strán sporu.

12. Hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Aktuálna procesná právna úprava vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov, vyplývajúcej z ústavného princípu nezávislosti súdov. Táto zásada, vyplývajúca z čl. 15 základných princípov Civilného sporového poriadku, normatívne rozvinutá v § 191 ods. 1 CSP znamená, že záver, ktorý si sudca z vykonaných dôkazov urobí, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Postup sudcu ale neznamena, že sudca nie je viazaný ústavnými princípmi predvídateľnosti a zákonnosti rozhodnutia. Naopak, konečné meritórne rozhodnutie musí vykazovať logickú, funkčnú a teleologickú zhodu s priebehom konania (v podrobnostiach pozri Števíček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1540 s., str. 729).

13. Podľa § 40 ods. 1 ZoRK účinného k 20.07.2015 (dátum začatia súdneho konania) tuzemský rozhodcovský rozsudok môže byť zrušený príslušným súdom len na základe žaloby účastníka rozhodcovského konania podanej proti druhému účastníkovi rozhodcovského konania, ak

a) účastník rozhodcovského konania preukáže, že

1. nemal spôsobilosť uzavrieť rozhodcovskú zmluvu, rozhodcovská zmluva nebola uzavretá v súlade s právnym poriadkom, podľa ktorého sa na základe dohody zmluvných strán mala rozhodcovská zmluva

uzavrieť, alebo že takáto dohoda nebola uzavretá, podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,

2. nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu, o rozhodcovskom konaní alebo že mu nebolo umožnené sa zúčastniť na rozhodcovskom konaní,

3. rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, pre ktorý nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva, alebo ktorý nie je v medziach rozhodcovskej doložky, alebo že rozsudok prekračuje dosah dohovoru o rozhodcovi alebo dosah rozhodcovskej doložky; ak ale môžu byť časti rozhodcovského rozsudku vo veciach podrobených rozhodcovskému konaniu oddelené od častí rozsudku pojednávajúcich o veciach, ktoré nie sú mu podrobené, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti,

4. rozhodcovský súd nebol ustanovený, rozhodcovské konanie neprebiehalo spôsobom dohodnutým účastníkmi rozhodcovského konania alebo že sa táto dohoda neuzavrela, ak ustanovenie rozhodcovského súdu alebo priebeh rozhodcovského konania bol v rozpore s ustanoveniami tohto zákona, ak tieto skutočnosti mohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej alebo

b) súd zistí, že sú dôvody, pre ktoré by boli odopreté uznanie a výkon cudzieho rozhodcovského rozsudku aj bez návrhu účastníka podľa § 50 ods. 2 tohto zákona.

Podľa § 40 ods. 4 ZoRK účinného k 20.07.2015 na dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. a) súd neprihliadne, ak ich účastník nenamietal v konaní pred rozhodcovským súdom v lehote na to ustanovenej, inak bez zbytočného odkladu.

14. Dovolateľ, vychádzajúc z priority rokovacieho poriadku rozhodcovského súdu pred zákonom nesúhlasil so záverom okresného a odvolacieho súdu, podľa ktorého mal žalobca (v procesnej pozícii žalovaného) namietat procesnú legitimáciu žalobcu a neexistenciu rozhodcovskej doložky v rozhodcovskom konaní v zmysle § 21 ods. 2 ZoRK; dovolateľ tvrdil, že posúdenie naplnenia podmienok rozhodcovského konania bolo ex offo povinnosťou rozhodcovského súdu a odvolací súd neposúdil dôvody žaloby v kontexte čl. XV. ods. 2 a čl. XXV. ods. 2 rokovacieho poriadku. Rovnako namietol, že rozhodcovský súd mal konanie zastaviť.

14.1. Dovolateľom citované ustanovenie čl. XV. ods. 2 rokovacieho poriadku rozhodcovského súdu uvádza, že rozhodcovský súd v rámci prípravy konania preskúma najmä, či sú splnené podmienky rozhodcovského konania a urobí všetky potrebné opatrenia na odstránenie prípadných nedostatkov. Rozhodcovský súd si môže od účastníkov rozhodcovského konania vyžiadať ďalšie písomné stanovisko a dôkazy k skutkovo a právne rozhodujúcim okolnostiam sporu, ak to považuje za potrebné, aj s určením primeranej lehoty na predloženie týchto podkladov na pojednávanie. Čl. XXV. ods. 2 rokovacieho poriadku ustanovuje, že vo veciach neupravených rokovacím poriadkom rozhodcovský súd postupuje podľa štatútu rozhodcovského súdu, ďalej podľa zákona o rozhodcovskom konaní a vo veciach v ňom neupravených primerane podľa Občianskeho súdneho poriadku a podľa ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov.

14.2. Ustanovenie § 21 ods. 1, 2 ZoRK účinného k 20.07.2015 s podnadpisom rozhodovanie o právomoci, z ktorého vychádzal odvolací súd, uvádza: (1) Rozhodcovský súd je oprávnený rozhodnúť o svojej právomoci vrátane námietok týkajúcich sa existencie alebo platnosti rozhodcovskej zmluvy. Ak dospeje k záveru, že nemá právomoc rozhodovať vo veci samej, uznesením rozhodcovské konanie zastaví. (2) Účastník rozhodcovského konania, ktorý chce uplatniť námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, môže tak urobiť v rozhodcovskom konaní najneskôr pri prvom úkone vo veci samej. Toto časové obmedzenie neplatí pre námietku neplatnosti rozhodcovskej zmluvy zakladajúcej sa na tom, že o veci nemožno rozhodovať v rozhodcovskom konaní, alebo, že vo veci má byť rozhodované podľa osobitného zákona; 1a) túto námietku možno uplatniť až do skončenia ústneho pojednávania, pri písomnom konaní až do vydania rozhodcovského rozsudku. Námietku, že sporná otázka prekračuje právomoc rozhodcovského súdu, musí účastník rozhodcovského konania uplatniť najneskôr vtedy, keď sa počas rozhodcovského konania o tejto otázke dozvie.

14.3. Dovolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že všeobecný súd je pri rozhodovaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku viazaný postupom vymedzeným v lex specialis, konkrétne v § 40 ZoRK. Preto súdy v základnom konaní boli povinné, vzhľadom na žalobcom tvrdené dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. a) ZoRK (konkrétne body 3 a 4) aplikovať ustanovenie § 40 ods. 4 ZoRK a skúmať, či účastník tvrdený dôvod zrušenia rozhodcovského rozsudku spočívajúci v nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť

rozhodcovskej zmluvy namietal v konaní pred rozhodcovským súdom v lehote na to ustanovenej (t. j. najneskôr pri prvom úkone vo veci samej ako ustanovuje § 21 ods. 2 prvá veta ZoRK), inak bez zbytočného odkladu. Žalobca ani netvrdil, že tak urobil. Inak povedané, ak by rozhodcovský súd pri ex offo skúmaní podmienok konania v zmysle rokovacieho poriadku dospel k nesprávnemu záveru, že jeho právomoc je daná napriek neplatnej rozhodcovskej doložke (zmluve) a rozhodcovské konanie by nezastavil, žalobca mal ako účastník rozhodcovského konania procesnú možnosť brániť sa proti uvedenému postupu rozhodcovského súdu výlučne v rozhodcovskom konaní podaním námietky nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy pri prvom jemu náležiacom úkone vo veci samej. Dovolací súd pritom upriamuje pozornosť na skutkové zistenie odvolacieho súdu (bod 37. odôvodnenia jeho rozsudku), že z rozsudku rozhodcovského súdu vyplýva, že sa svojou právomocou vo veci konat' zaoberal a uviedol, že jeho právomoc vyplýva z čl. XI zmluvy o diele č. 2/2012 s odkazom na zmluvu o zabezpečovacom postúpení pohľadávok zo dňa 01.08.2013. Rozhodcovský súd dospel k záveru, že je príslušný na rozhodnutie v predmetnej veci.

15. Žalobca videl dôvod neexistencie rozhodcovskej zmluvy (aj) v skutočnosti, že žalobca v rozhodcovskom konaní (MarS BB, s. r. o., Nemecká) nebol zmluvnou stranou rozhodcovskej zmluvy, lebo táto bola uzavretá dňa 15.03.2012 medzi subjektom PB progressist, s. r. o., Košice a žalobcom. Subjekt MarS BB, s. r. o., Nemecká bol zmluvnou stranou zmluvy o zabezpečovacom postúpení pohľadávok, ktorú uzatvoril so svojím dlžníkom - spoločnosťou PB progressist, s. r. o., Košice dňa 01.08.2013. Okresný aj odvolací súd vo svojom rozsudku uviedli, že zabezpečovacie postúpenie malo zaniknúť v celom rozsahu v prípade splatenia zabezpečených pohľadávok dlžníkom najneskôr v termíne do 01.02.2014. Veriteľ bol oprávnený v prípade nesplnenia záväzku dlžníka splatiť zabezpečené pohľadávky v dohodnutom termíne dlh vymáhať vo svojom mene a na svoj účet, prípadne ho postúpiť inej osobe. Pre riadne nesplnenie týchto povinností dlžníkom PB progressist, s. r. o. si veriteľ MarS BB, s. r. o. uplatnil tieto pohľadávky v rozhodcovskom konaní voči žalovanému Crow Arena s. r. o., Košice v zmysle žaloby doručenej rozhodcovskému súdu dňa 23.12.2014 vo výške 284.807,49 eur s príslušenstvom. Odvolací súd (v odseku 33. odôvodnenia rozsudku), po citácii § 3 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní účinného do 31.12.2014, podľa ktorého rozhodcovská zmluva zaväzuje aj právnych nástupcov strán, ak to zmluvné strany v rozhodcovskej zmluve nevyklúčia (bod 14. odôvodnenia jeho rozsudku) vysvetlil, že ak v zákone platnom a účinnom do 31.12.2014 bolo uvedené, že rozhodcovská zmluva zaväzuje aj právnych nástupcov strán, potom doplnenie tohto ustanovenia (od 01.01.2015) o vetu „to platí aj v prípadoch postúpenia práv alebo povinností alebo inej zmeny v osobe veriteľa alebo dlžníka vo vzťahu, na ktorý sa vzťahuje rozhodcovská zmluva“ je len spresnením nástupníctva strán rozhodcovskej zmluvy. Odvolací súd uzavrel, že žalobca v rozhodcovskom konaní bol nositeľom aktívnej legitimácie (ako právny nástupca pôvodnej zmluvnej strany rozhodcovskej zmluvy). K tomuto záveru odvolacieho súdu najvyšší súd dopĺňa, že zmluvné dojednania sú prioritnými, keď nebolo ani len tvrdené, že zmluvné strany v rozhodcovskej zmluve vylúčili jej záväznosť aj právnych nástupcov zmluvných strán. ZoRK v znení účinnom do 31.12.2014 pritom nerozlišoval, či ide o právne nástupníctvo v podobe univerzálnej alebo singulárnej sukcesie. Autorský výklad doplnenia ust. § 3 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní zákonom č. 336/2014 Z. z., urobený súdom prvej inštancie, s ktorým sa stotožnil odvolací súd, že v zmysle dôvodovej správy ide o legislatívne spresnenie nástupníctva strán rozhodcovskej zmluvy i v spojitosti s postúpením práv alebo povinností zo zmluvy obsahujúcej rozhodcovskú doložku, čím následne dochádza i k zmene strán rozhodcovskej zmluvy, je správny. Novelizácia tohto ustanovenia zákona jeho doplnením o vetu „to platí aj v prípadoch postúpenia práv alebo povinností alebo inej zmeny v osobe veriteľa alebo dlžníka vo vzťahu, na ktorý sa vzťahuje rozhodcovská zmluva“ je len spresnením nástupníctva strán rozhodcovskej zmluvy.

16. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu ako dôvod zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. a) bod 3 ZoRK vyvodzoval dovolateľ aj z toho, že uplatnený nárok v čase rozhodcovského konania už zanikol z dôvodu jeho riadneho uhradenia pôvodnému veriteľovi PB progressist, s. r. o. Trval na tom, že rozhodcovská doložka potom zanikla dňa 30.01.2015 splnením záväzkov v zmysle § 324 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka. Súd prvej inštancie v bode 7. odôvodnenia svojho rozsudku uviedol, že žalobca v rozhodcovskom konaní ako žalovaný vo vyjadrení zo dňa 09.04.2015 k žalobe uviedol, že dlžnú sumu 230.477,17 eur existujúcu ku dňa 01.12.2014 uhradil

jednostranným zápočtom. Žalovaný sa ako žalobca v rozhodcovskom konaní k tomuto podaniu vyjadril tak, že účinnosť prevodu pohľadávok sa neviazala na žiadne oznámenie žalovanému, preto prijatie plnenia alebo zápočet nemohol byť od 01.08.2013 spojený so zánikom záväzku žalovaného, pokiaľ uvedené plnenie nebolo poukázané žalobcovi, resp. tento nedal súhlas na započítanie. Okresný súd uzavrel, že žalobca v rozhodcovskom konaní nenamietal právomoc rozhodcovského súdu v spojitosti s tvrdeným zánikom pohľadávky tak, ako má na mysli § 21 ZoRK. Odvolací súd v bode 41. odôvodnenia rozsudku uviedol, že podľa zmluvy o zabezpečovacom postúpení pohľadávok zo dňa 01.08.2013 prešlo na žalovaného právo vo svojom mene a na svoj účet vymáhať v nej uvedené pohľadávky, ako aj právo uplatňovať ich na rozhodcovskom súde na základe uzavretej rozhodcovskej doložky vyplývajúcej zo zmluvy o dielo č. 2/2012. Žalobca tvrdenie, že jeho záväzok v čase konania pred rozhodcovským súdom už zanikol z dôvodu jeho riadneho uhradenia pôvodnému veriteľovi, preukazoval dohodami o vzájomnom započítaní pohľadávok a čestným vyhlásením spoločnosti PB progressist, s. r. o. zo dňa 21.04.2017. Odvolací súd uviedol, že vzhľadom na dohodu o zabezpečovacom postúpení pohľadávok neobstoja tvrdenia spoločnosti PB progressist, s. r. o. v čestnom vyhlásení datovanom takmer štyri roky po uzavretí zmluvy o zabezpečovacom postúpení pohľadávok, v ktorom táto spoločnosť uviedla, že neeviduje voči spoločnosti Crow Arena s. r. o. žiadne pohľadávky a rozpisuje kedy, ktorá faktúra a v akej sume bola uhradená, prípadne zanikla na základe započítania. V čl. 3.4 zmluvy o zabezpečovacom postúpení pohľadávok sa dlžník zaviazal nepreviesť, nepostúpiť, nezaťažovať, nezapočítavať voči pohľadávkam tretích osôb, nedať súhlas k započítaniu ani iným spôsobom nenakladať s pohľadávkami postupovanými na zabezpečenie bez predchádzajúceho písomného súhlasu veriteľa až do úplného splnenia zabezpečených pohľadávok, resp. do zániku zabezpečovacieho postúpenia podľa tejto zmluvy. Dlžník mal splniť svoj záväzok v termíne do 01.12.2014, čo neurobil, preto podľa čl. 4.1 zmluvy bol žalovaný (veriteľ) oprávnený vymáhať pohľadávky vo svojom mene a na svoj účet. S čestným prehlásením konateľa spoločnosti PB progressist, s. r. o. G. R. zo dňa 21.04.2017 o tom, že zmluva o zabezpečovacom postúpení pohľadávok bola uzatvorená 01.08.2013 konateľkou spoločnosti PB progressist, s. r. o. E. A. bez upovedomenia a súhlasu väčšinového spoločníka spoločnosti G. R., sa odvolací súd vypořiadal tak, že podľa výpisu z obchodného registra spoločnosti PB progressist, s. r. o. v čase uzavretia zmluvy o zabezpečovacom postúpení pohľadávok bola konateľkou spoločnosti E. A., ktorá konala za spoločnosť spôsobom uvedeným v obchodnom registri, teda tak, že písomnosti zakladajúce práva a povinnosti spoločnosti podpisuje konateľ sám, ktorý k písanému a tlačenému obchodnému menu spoločnosti pripojí svoj vlastnoručný podpis a tvrdenie konateľa G. R. o konaní E. A. bez upovedomenia a súhlasu väčšinového spoločníka je právne irelevantné.

17. Na základe zhora uvedeného dovolací súd uvádza, že rozhodnutia súdov nižších inštancií spĺňajú všetky zákonné kritériá v zmysle ustanovenia § 393 CSP. V reakcii na dovolacie argumenty dovolateľa dovolací súd uvádza, že za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že odvolací súd svoje rozhodnutie neodôvodnil podľa predstáv dovolateľa, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom, pričom to rozhodne nie je tento prípad. Dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať odpoveď na všetky dovolacie námietky uvedené v odvolaní, ale len na tie, ktoré majú pre rozhodnutie o odvolaní podstatný význam, ktoré zostali sporné, alebo na ktoré považuje odvolací súd za nevyhnutné dať odpoveď z hľadiska doplnenia dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie (II. ÚS 78/05). Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom odvolacieho súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrážnosti jeho rozhodnutia (napr. I. ÚS 188/06).

18. Ani v hodnotení dôkazov súdmi nižších stupňov dovolací súd (ktorý viazaný dovolaním neposudzoval správnosť právneho posúdenia veci) nezistil pochybenie, ktoré by bolo v extrémnom rozpore s obsahom spisu. Iba taká skutočnosť by totiž zakladala odňatie spravodlivosti. Dovolací súd pripomína, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie.

Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi nižšej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Inými slovami, na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu sú povolané súdy prvej a druhej inštancie ako skutkové súdy, a nie dovolací súd, ktorého prieskum skutkových zistení spočíva len v kontrole postupu súdu v procese zisťovania skutkového stavu (porov. I. ÚS 6/2018). V rámci tejto kontroly má síce dovolací súd možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces, čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP. Dovolací súd tieto vady v prejednávanej veci nezistil. Dospel potom k záveru, že dovolanie je nedôvodné, a preto ho ako celok zamietol (§ 448 CSP).

19. O návrhu dovolateľa na odklad právoplatnosti dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu (odôvodňovaný žalobcom iba tým, že v danom prípade nie je uložená povinnosť plniť) dovolací súd nerozhodol preto, že dovolateľ v rozpore s § 444 ods. 2 CSP neuviedol nijaké dôvody hodné osobitného zreteľa, z ktorých by mal dovolací súd vychádzať.

20. V dovolacom konaní úspešnému žalovanému dovolací súd nepriznal náhradu trov dovolacieho konania voči žalobcovi z dôvodu, že žalovanému v dovolacom konaní nijaké trovy nevznikli (§ 255 ods. 1 CSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.